

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 16 stycznia 2007 r. w sprawie F-3/06 Frankin i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 28 marca 2007 r. przez Jacques'a Frankina i in.

(Sprawa T-92/07 P)

(2007/C 117/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jacques Frankin (Sorée, Belgia) i 482 innych skarżących (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 16 stycznia 2007 r. w sprawie F-3/06, którego przedmiotem była skarga o uchylenie wyraźnej decyzji z dnia 10 czerwca 2005 r., na podstawie której Komisja odmówiła skarżącemu pomocy, o której mowa w art. 24 regulaminu pracowniczego;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów i honorariów i obciążenie Komisji ich zapłatą.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd do spraw Służby Publicznej, który oddalił ich skargę w pierwszej instancji, dopuścił się błędów co do prawa przy badaniu zarzutów podnoszonych w pierwszej instancji dotyczących po pierwsze naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego oraz obowiązku staranności, a po drugie naruszenia zasady niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-93/07)

(2007/C 117/49)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 175 z dnia 11 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwot innych niż wnioskowane [Program POR Sicilia (nr CCI 1999 IT 161 PO 011)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 234 z dnia 12 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program POR Sicilia (nr CCI 1999 IT 161 PO 011)];
- oraz wszelkich wcześniejszych aktów związanych z tymi notami lub na których podstawie zostały one wydane i w konsekwencji obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do przywołanych w sprawie T-345/04 Republika Włoch przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2007 r. — EREF przeciwko Komisji

(Sprawa T-94/07)

(2007/C 117/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Renewable Energies Federation (EREF) ASBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2006) 4963 wersja ostateczna z dnia 24 października 2006 r.;
- stwierdzenie, że instrument finansowy, którego rzecz dotyczy, stanowi w swej obecnej formie i strukturze pomoc państwa niezgodną z prawem;
- w drugiej kolejności nakazanie Komisji wszczęcia formalnej procedury dochodzenia na podstawie art. 88 ust. 2WE dla sprawy NN 62/B/2006;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła w 2004 r. skargę do Komisji dotyczącą m. in. tego, że różne aspekty finansowania nowej elektrowni atomowej budowanej w Finlandii stanowią pomoc państwa i nie zostały notyfikowane. W 2006 r. Komisja podzieliła akta na dwie sprawy o numerach NN 62/A/2006 i NN 62/B/2006.

W niniejszej sprawie skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4963 wersja ostateczna, która dotyczy sprawy pomocy państwa NN 62/B/2006, w której Komisja stwierdziła, że linia kredytowa przyznana przez konsorcjum pięciu banków i pożyczka udzielona przez AB Svensk Exportkredit (SEK) nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Skarżąca twierdzi, że dokonany przez Komisję podział akt na dwie odrębne sprawy jest sprzeczny z prawem zarówno pod względem formalnym, jak i materialnym. Zdaniem skarżącej przyznanie linii kredytowej i pożyczki przy tak niskim oprocentowaniu było możliwe wyłącznie dzięki poręczeniu francuskiej agencji ubezpieczeń kredytów eksportowych COFACE. Aspekty pomocy państwa w związku z udziałem COFACE były jednak rozpatrywane w sprawie NN 62/A/2006. Skarżąca podnosi z tego powodu, że podział akt na dwie odrębne sprawy, w wyniku czego element poręczenia wypadł ze sprawy NN 62/B/2006, doprowadził Komisję do błędnej oceny, że przyznanie linii kredytowej i pożyczki SEK przy tak niskim oprocentowaniu nie może stanowić pomocy państwa już z tego powodu, że zaangażowane banki — zdaniem Komisji — stanowiły własność prywatną.

Ponadto skarżąca uważa, że — nawet nie uwzględniając poręczenia COFACE — linia kredytowa i pożyczka udzielona przez SEK stanowią pomoc państwa, ponieważ:

- nisko oprocentowanej linii kredytowej udzielono przy udziale banków BLB i BNP Paribas, które zdaniem skarżącej są bankami publicznymi, oraz
- pożyczka SEK udzielona została przez bank będący w 100 % własnością państwa przy oprocentowaniu poniżej warunków rynkowych.

W końcu skarżąca podnosi brak uzasadnienia i oczywisty błąd w ocenie.

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Altana Pharma AG (Konstancja, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 lutego 2007 r. w sprawie R 302/2005-4 i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 26 stycznia 2005 r.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Altana Pharma AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PRAZOL” dla towarów należących do klasy 5, zgłoszenie nr 1 154 269

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołane się w sprzeciwie: skarżąca

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy słowny znak towarowy „PREZAL” dla towarów należących do klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza nie dokonała ogólnego porównania znaków towarowych z uwzględnieniem, wszystkich istotnych czynników.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2007 r. — Aventis Pharma przeciwko OHIM — Altana (PRAZOL)

(Sprawa T-95/07)

(2007/C 117/51)

Język, w którym została sporządzona skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aventis Pharma SA (Antony, Francja) (przedstawiciel: R. Gilbey, adwokat)

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2007 r. — Telecom Italia Media przeciwko Komisji

(Sprawa T-96/07)

(2007/C 117/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Telecom Italia Media S.p.A. (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: prof. F. Bassan oraz S. Venturini, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich